

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Doctrinale

Alexander <de Villa Dei>

[Straßburg], 19. Juli 1490

Prima declinatio

[urn:nbn:de:bsz:31-290421](#)

Prima declinatio

inī. caput est nota posterior. Itē quidā dicunt q̄ noto est semper p̄mā brevis, et legūt p̄dictū metrum sic. Est noto notifico noto sc̄ito. r̄c.

R̄gimen Regimen est duplex. scilicet ciuile vel politiciū, quo princeps vel domi-

nus regit polliciam suam vel patrias suas. Aliud est regimen grāmatica
le quo sc̄izvna dictio vel vna pars orationis aliam exigit ad standum iñ
debito casu. vñ. Est regimen domini. regimen q̄z p̄tis habet. Posse
est in hoc loco nomen neutri generis, indeclinabile, et est idem q̄ valor
sue potentia vel potestas, tamen h̄c nomina differunt aliqualiter inter se.
Vnde versus. Si dicas recte perstat potentia sanī. Haq̄ potestate domi-
nus, sed posse cui vis. Item Alexander dicit in textu. pro posse pp̄ter dif-
ficultatem: quia determinatio regimis vocum est multū difficultus, et sus-
ficit possiblitas. Vnde. Ultra posse viri nō vult deus vlla requiri.

Structio Structio est nomine verbale descendens ab hoc certo p̄strio. is. ere. qd̄ idē
est q̄ ordinare p̄structibilia. Pandere. id est. manifestare. teu. offe-
bar macten. Inde venit pandus. id est. curuus. teu. nyder gebogen. tamē

differunt pandus et curuus. vñ. Inferius pandum. sursum dat cornua
curuum. Accentus. id est. modulatione vocis. teu. gesang. Et renit ab ac-
cino. is. ere. id est. p̄corditer cantare. et p̄ponit ab ad t̄ cano. Vndeversus

Accino de cano fit. hinc accentus generat. Figura capiſt multis mo-
dis. Vnde Iohannes de garlandia. Accidit est christus. signat disponit
aratur Grāmatice viciū sepe figura notat. Alphabetū minus est qui
dam liber. Item alphabetū venit ab hoc nomine alpha. et p̄ma l̄a in
greco. et aleph est p̄ma l̄a in hebreo. et a in latino. Eīm l̄a in omnibus
linguis p̄or est. quia ip̄a ualentia ora aperit. Masculus eīm recenter na-
tus ciuiliando dicit et clamat a. femina clamat e. Vndeversus. Profert
aut a quisq̄s pcedit ab ea. Ratio huius est. quia masculus deplangēs
damnatiōem eternā quam omnes incurrim⁹ p̄ peccatū p̄mox parentum
ciuiliando querimoniā profert sup adam cui in seū similiſ est clamās
a. qz adam comedendo p̄mū lignivertiū enī cum oīmb⁹ nobis damnauit.
Hic similiter femina deplangens suggestiones matris sue eue per quas
adam deceptus fuit clamat e.

**Incepit pri-
mu capitulū
lū toti⁹ tex-
tus.**

Arguitur

rectis illas finiatōes ebuit. p̄mā variatio hoīm

Ectis as es a dat declinatio prima

pro et s. in intō nomina. i. locant. i. lebraica

B Atqz per am. p̄pria qdā ponūt hebreā

Rectis as es a. Dicit q̄ p̄ma declinatio nominū habet tres ter-
minaciones in nominatiōe sc̄z. as vt eneas. es vt anchises. a vt musa.

A Atqz p̄ am. Dicit q̄ quedā p̄pria noīa hebreā ponunt p̄ am in no-
minatiōe. vt adam abraham. r̄c. Arguitur. nō sunt quattuor ter-

Prima declinatio

minatōes nōim pime declinatōis. qz alecrander ē supflu⁹ ponēs qdā noīa
pime declinatōis in am. qr̄ donat⁹ t̄ pscian⁹ ponit tñ tres. **Holutio**,
illi duo solū loquunt de noib⁹ grecis t̄ latīnis. qz alecrander vlt̄a hoc facit
mentōes de hebraicis. qz ponit qttuoꝝ. **Cōtra**. eadē est grāmatica scia
apd hebreos t̄ grecos qz nō pōt variari. qr̄ scia ē de reb⁹ ppetuis t̄ itral-
mutabilib⁹. **Holutio**. est eadē grāmatica qntū est ex pte rei t̄ fm p̄n-
cipia formalia. tñ voces pnt variari t̄ sic sūt plēs terminatōes qz tres sed
qttuoꝝ. **Cōtra**. sūt plēs qz qttuoꝝ. qr̄ tōt sūt terminatōes qz sūt noīa.
Smlta sūt noīa pime declinatōis. qz tē. **Daior p3**. qr̄ qdlibet nomē habz
suā terminatōz. **Holutio**. sūt plēs fm nūer⁹ s nō fm spēz. Quare ista
int̄ alias declinatōes ponit pmo loco. qr̄ faciliōra sūt p̄ora. s p̄ma declis-
tio int̄ oēs facilior est. In signū cui⁹ alecrander brevius se de ea expedit.

Declinatio capiſ dupl̄. s. large t̄ stricte. large capiēdo sic dissimilitur.
Declinatio ē alic⁹ dictōis i fine variatiō. Et illo mō piugatio ecē ē decliatō.
silt̄ psona nūer⁹ tē. qz stricte capiēdo tūc declinatio sic dissimilit fm mo-
nachū. Declinatio est dictōis casuālis penes casū in fine variatiō. ppter
cognitōz alioꝝ accidentiū t̄ locutōis ornatū finaliē adiuēta. Per quā
dissimilitōz satis differt declinatio ab alijs accidētib⁹. qz h̄ em qd dī(casua-
lis) excludit̄ piugatio tēp⁹ psona. t̄ sic d̄ alijs. p. h̄ qd lbdit̄ penes casū. I
excludit̄ in noīe gen⁹. ppatio nūer⁹ tē. Et p residū. tagit causa finalis
declinatōis qz patet. Et deriuat̄ li declinatio a verbo declino as are. qd in
pposito sumit̄ anthonomatice. s. p̄ inflectere voces penes casū. **Itē** licet
donat⁹ nō posuit explicite declinatōz in enumerādo accidētia noīis. tñ im-
plicite facit hoc. qr̄ op̄bedit̄ ea s̄b casū. **Declinatio** ē duplet. s. regu-
laris t̄ irregulāris. **Declinatio regularis** ē qñ genitiū regularis format̄
a ntō. t̄ ali⁹ obliq̄ regulariter format̄ a gto. vt musa m̄gr scannum. tē.
qz declinatio irregularis ē qñ ḡtūs irregularis format̄ a ntō. vt iupi-
t̄ouis. iter. itineris. **Declinatōes** sūt qnqz i noīe. qd p̄p sufficiētiā. Nā
vis declinatio co ḡscit̄ penes ḡtūs p̄ respectū ad dtm. vel qz ḡtūs terminat̄ in
vocalē vel in psonantē. Si in psonantē hoc ē dupl̄. aut i pcedit psonantē:
t̄ sic est tertia. vt diuitis. aut v sic est qrt̄a. vt fruct⁹. Si at̄ terminat̄ i vo-
calē hoc ē dupl̄. aut i duplē vocalē sic ē qntart spēi. Aut in simplicē: H̄
est dupl̄. qz vel in exel in i. si p̄mū sic est p̄ma. vt muse. Si scdm sic ē scdm
vt dñi. Et dictū fuit norātes (per respectū ad dtm) qr̄ alias spēs et bar-
tholome⁹ essent eiusdem declinatōis. qr̄ habent amb̄ ḡtūm in ci. s differūt
in dō. **Queris** qz d̄ causis ē decliatō inuēta. **Holutō**. declinatio dua
bus de causis finaliē est iuēta. s. cā. necessitat̄ t̄ cā cōmoditat̄. Causa
necessitat̄ ē alioꝝ accidētū facilior cognitō. facili⁹ em̄ co ḡscim⁹ de noīe
cui⁹ nūeri t̄ cui⁹ casus sit p̄ declinatōz. qz si b̄ret casus t̄ nūeros indeclia-
bilē s̄b eadē terminatōe. qz causa cōmoditat̄ est ornat⁹ locutōnis et
aptitudō dictionū ad rigmos t̄ ad metra. qr̄ melius possumus habere vi-
versas consonantias dictionū qz si uō mutarent̄ penes declinatōem.

Replica

Replica

Holutio

Declinatio
capiſ multis
modis

Notandum
q̄tuplex est
declinatio.

Quot sunt
declinatōes.

Queritur

Prima declinatio

Ista terminis littera terminalis dicitur ultima lira dictoris. s terminatus dicitur ultimus
nalis sic ultima syllaba dictoris penes quod vel penes quam attendit genitivus nolis.
Enecas Et quoniam idem sonat ista terminalis et terminatus. quoniam scilicet terminata in voca
li. ut muta dogma cubile et cornu. **E**necas penultima producta est propter
nomine viri. Hic etiam enecas penultima correpta in acto plurali in feminino
generi huius nolis enecas a. um. quod deriuatur ab hoc nomine eius. vñ versus
per portas enecas tuis sunt fortis enecas. Itē illam dic enecam. propter tu
dicas enecam. Anchises est propter nomine viri. et est nomine grecum. **A**du
musa sa teu. eyn piff. et venit a moys in greco quod est aqua in latino. Et inde
dicitur moyses et musica. vñ. Signat aquam moys binc moyses quoque mu
sica surgit. Item muta significat duo. vñ. Est dea dicta muta cantus
modulatus muta. Itē muta metrum canitur instrumentorum sonorum. At no
men propter numerum sapientia varius. Itē dicitur quidam et adam et abra
ham possunt dici nomina latina. et tunc debet dici adae. abrahama abrahae
Sed quoniam sunt nomina hebreorum vel barbaricum tunc sunt indeclinabilia. et dicitur
adae et abrahā per omnes casus. Item adam fuit primus homo. et dicitur pthoplastus
filius a pthos quod est primus et plasma formatus. quia fuit primo formatus
vñ. Est pthos primus binc pthoplastus erit. Itē abraham interpretatur
pater multarum gentium. Poeta dicit qui docet proprietates rerum fictas.
et poema dicit talis doctrina ficta vel ornata locuto. et ita differunt. vñ.
Illa poeta docet que dat doctrina poema.
i. facies i.e. i. dipthongus casibus et i. casibus

De genitivo **H**ans et dipthongon genitivis atque dativis:
Dicitur quod genus et datum singulares habent e. ut aule mole solente bucce
Degeneratur **A**rguitur et. Arguitur alexander est hic degeneratus. quod non ponit quid est dipthongus
Solutio. Alexander non dicit ppter hoc diminutus quia non omittit ali
quid quod per se ad huius scientie determinatus est ptenet. Queritur quod est dip
thongus. Solutio. est glutinatum duarum vocalium in eadem syllaba vim
suam obtinentium. et sunt quatuor. scilicet. au. ui. oe. et ae. Nota quod dans
se non debet legi per tres sillabas ut sit dactylus. sed per duas ut sit spondeus
ut muta. i. tenet. i. actus in acto in acto i. inuenimus.
De acto **A**m seruat quartus. tamen an autem reperimus
i. quoniam natus enecas anchises quoniam ut egea natus
Rectus fit in as vel in es vel cuius dat a grecus
i. natus ut egea. s. nolis. i. dat. egea i. in acto i. corripi
Rectus in a greci facit an quarto breuiari
Hic dicitur quod accusatus habet am ut musam. Tamen de nato in as regimus
an ut enecam vel enecam. et de nato in es regimus en ut anchisa vel anchisen.
Et grecus natus terminatus in a ut egea ppter am habet an correptam i.

Prima declinatio

accusativo. vt egeam v'l egeam.

i. vtūs i. fiet.

.i. in ntō i. vtō i. inuenit

Quintus in a dabit; post es tamē e reperitur

¶ Dic dicit q. vtūs b3 a. vt mūsa enea. tñ q. bñt es in ntō. bñt a t etiā e. in vtō. vt anchises b3 anchisavel anchise.

i. adictus b3 a. ille neūs i. abltō i. facere i. teneris!

Sextus; tamē es qñq3 per e dare debes

b3 ciatio i. nti i. resumes i. vtō i. abltm i. iungendo

Am recti reputes qñto sextū sociando

Dic dicit q. abltus b3 a. vt mūsa enea. tñ ntūs i. es qñq3 b3 e. vt anchises

anchisavel anchisel **Am** rec. Id. ntūs i. am buat am i. vtō t abtō vt adā

Tetē oia noia pme decliatōis i es pducūt vltimā syllabāvī in a. Sed

oia alia noia i. a. corripiūt in vtō. vñ **Alexād.** Hic tñ excipias. cū recī in

as tibi fiat. **Vñ** vñ velut andrea dabo lōgū. **T**etē vtūs pme declinatōis

i. e. est grec̄ t. pducit. **A**via ois vtūs i. e tā in tertia q. i. pma declinatōne

oia grec̄ pducit. s. a corripit. **Vñ**. **E**t es pauceta qnto dat c. s. a curta;

Quid facis eneadē pbat b t atria necas quwr. Qd. etiā testa alextāder

ibi. **G**eg vñ dat no i. es tibi lōgū. **T**etē aula le. ē equocū. **P**rimo fr. **Aula:**

atriū reg. scđo fr. tēplū. vt adorate dñm i. aula scđa cī. i. tēplo. tertio ē

vñ vñ cōter dicim. **H**oc recessit ab aula. i. ab vñ vñ a cō

suetudie. vñ. **A**ula domū reg. tēplū deligit vñ. **E**t dñz aliqñ aulai i. gō

Vñ virgil. **A**ulai de medio libabāt pocula bacbi. **C**itiam pict. picta dī

pictai. ibi vñ avocal lōga tēz i. diuidig in diuas breues sc̄aig figurā q. dī

digeresis. **Vñ** syllaba diuidit t. digerelis wocita. **M**ola. i. molédinū.

teu. eyn myl. **T**etē nola eyn schel. **S**cola. i. dom. studentū. **T**etē vola capiē

p manu. vñ. **S**tās mola. surda nola. sterilišwola. stās sc̄ola sola. **Q**uat.

tuoz b. dominis nūl valuere suis. **T**ala est instrumētū q. cartones igni-

ti portat. vel q. panes i. furnū trudunt. teu. eyn schup. oð eyn schor. **Vñ.** **T**ala

mōvenitille palā q. furaē mibi palā. **T**etē palā est aduerbiū. teu. offen-

berlich. **P**olenta est gen. leguminis vel farina. sblis defata vel de tri-

tico vel de hordeo. vel qdā cibis inde factus. teu. bry. Et dī a pollisv'l pol-

len pollinis. Et corripit pñā vñ persius. **I**nusgilat filiqs t. grandi pa-

sta polenta. i. farina mixta aqua. **I**n histozis aut sup. Iosue dī q. polēta.

sūt grana tosta t. mamb. pfricata ad modū grani pilo tunsi. vñ dī polen

ta qñ pilēta. **Q**uidam tñ dicūt polētas esse pulles de purgatissima fari-

na factas. t. dicta polēta a polen qd est purgatissima farina. vñ. **N**emo

potest tenta buccas sufflare polenta. **I**tem bucca. i. matillav'l gena. teu.

cyn vuang. **I**tem polenta i. p̄dicto verū est generis feminini. s. p̄t eſe ge-

ueris neutri. vñ. **D**ulce dedit testa qd. coxerat ante polēta. **T**etē pl's sūt

b

Prima declinatio

uia terminata in a pime declinatōis neutri generis. viii. Pasca polenta
iota si zania magnifica manā. His neutrū gen̄ est. et declinatio prima.

Credit in apud ples q̄ si zania est feminini generis in singlari numero.
Pasca est neutri generis. In pte belie seqns pscianū dicit q̄ pasca ē
generis feminini et b̄z am in actō singlari p illā reglaꝝ. Am fuit q̄t? I

Anota diues
las opinio-
nes d̄ pasca
Et dicit q̄ si regiat pasca nostrā in neutrō genere q̄ ibi pasca ē tertie ve-
clinatōis. et reprehēdit a quodā expositore sic. Pasca qd̄ est pime pte ter-
ne iubet esse. Redens qd̄ grecū nō m̄ sit. cū sit hebreū. Jobes de galatia.
Qui dicit pasca post pascatis errat ab arte. Sed pasca pasca pueri
deterrariare. Nota in q̄ sanctus Ambrosi. venerabil' Heda et Brito
dicunt q̄ pasca indifferenter est nomē grecū v̄l hebraicū. Si hebreū tūc
v̄z a phasē grece qd̄ est transitus latine. ppter qd̄ dicit m̄gr historiarū.
q̄ pasca est dictio hebraica feminini generis. q̄d̄ q̄ est dictio greca tūc
est neutrī generis et tertie declinatōis. et sic sepe repit in expositōe sacre
scripturē et p̄cipue in expositōe Nicolai de lira sup bibliam. In cōsulst.
tenet nunc p̄tarū cū Isidoro q̄ dicit q̄ pasca est dictio hebraica neutrī
generis et pime declinatōis. Et v̄z a phasē in hebraico qd̄ s̄m cū ē trāsu-
re in latino. qz multiplex trāsūt p̄tigillo tpe anni quo seruam̄ nostrā
pasca. quia tūc transiuit angel' p̄ egyptum p̄cutiendo populi. Quia tūc
transiuit hebreus popul'. id est filii isrl' p̄ mare rub̄ fugiendo p̄cutien-
do pharaonis. Etia tūc xp̄s trāsūt a morte corpali ad vitā immorta-
lem. viii. Questio quac̄ cur felic̄ pasca vocat. Angel' egyptū trāsūt
p̄cutiendo hebreus populus transiuit p̄ mare rubrum. Transiuit ad
vitam pascali tpe xp̄s. Itē pasca est equinoꝝ. Primo in d̄i vesp̄a
in qua immolabatur agnus. et in euangelio Matthei. Sicis quia post
biduum pasca fiet. Secundū d̄i agnus pascalis. et etiam in Matteo.
Abi vis parentis tibi comedere pasca. Tertio modo pasca dicebat pa-
nis azym̄. et in Joanne. Non inierunt in p̄torium ut non contami-
narentur sed m̄aducarent pasca. id est. azimos panes. Item plaga
tria significat. Primo modo idem est q̄ vulnus. t̄cu. eyn vuund. v̄l cica
trix. t̄cu. eyn vuunden zeychen. Secundo modo idem est q̄ regio v̄l pro
uincia. t̄cu. eyn lantschafft. Tertio modo est rethel' sumis affix' rethel'
t̄cu. eyn netz oder eyn sayl an deim netz. Neo p̄mo significato plaga p̄-
ducit p̄mam syllabam. sed p̄ reliquis corripit. Unde verius. Vulnera
sunt plaga. regio plaga. v̄l plaga recte. Item plaga capitur p̄ vulnere
in loc. versu. Quod iubet hospes agas si nō vis tollere plagas. Lena
eybuer. Leno eyn bub. Unde verius. Lenonē lena nō diligit absq; cru-
mena. Item crumenā. i. bursa v̄l p̄ra. teutonice eyn hystel ōd eyn
tasch. Undeversus. Ut cupidus nollet plenas reperire crumenas. His
si deberet implere manus alienas.

Pasca est
equinoꝝ

Plaga

Lena

Leno

Crumenā

Prima declinatio

.i. intō pli .i. agnuit .i. vtō .i. ponit

Rimo plurali decet quintoqz locari

Primo pli. **D**icit q̄ p̄m⁹ t̄ qnt⁹ casus. i. intō vttū se
cūde declinatōis bñt e in pli nūero. vt musē phalevange.

Arguit. noia p̄me declinatōis nō bñt e in ntō pli. ḡste tert⁹ est male. **A**rguitur.

ab alexandro posse. **A**ns. pha. vt katherina barbara q̄ carēt pli nūero.

Solo. ista regla intellige de noib⁹ appellatiue q̄litatis. **M**ontra. noia **R**eplīca

appellatiue q̄litatis nō bñt e in ntō pli. **P**roba. qz s̄xigena n̄ bz e in ntō

pli. r̄ m̄ est p̄me declinatōis. vt p̄grue dicim⁹ s̄xigena studia. Solo. ibi

capit adiective. s̄ si est p̄me declinatōis et capit sbstantiue: tunc habet e

in ntō pli bz ista reglam.

p̄ et .i. gr̄us v̄phalarum .i. talis figura .i. erit stat

Atqz scđus habet arum nisi syncopa fiat

Dic dicit q̄ gr̄us bz ar. vt musaz. L̄ni syncopa fiat. i. nisi deponat

syllaba de medio dictois. vt p̄amidū p̄ p̄amidaz.

i. dt̄us .i. ablt̄us .i. demem⁹ inde

Tercius et sext⁹ habent is: tamē excipiēmus

B nomē B nomē B nomē B nomē B nomē B nomē

Filia mula dea domicella magistraqz sponsa

s̄l̄r B nomē B nomē cū hoc nomine t̄ B nomē

Sic equa sic asina dic cū famulaqz dueqz

hoc nomē hoc nomē hoc nomē B nomē B nomē

Ambe dic anima libertaqz nata ye domina

Tertius. **D**icit q̄ dt̄us habz is. t̄ ablt̄us bz is. vt musis vangis.

L̄n excipiem⁹ ab illa regla quindecim noia q̄ cōiter bñt abus q̄ numerantur in tertio. vt filia mula dea. t̄. Et ponit ibi domina p̄ syncopā p̄ domina

Dquare h̄ tertius antiqu⁹ alexandri est mutatus. i. qn̄ mas fit i vs.

Solo. est h̄ mutat⁹ p̄pf duas causas. Primo qz est multū difficil nō so-

lū clericul⁹ s̄ eriā lectorib⁹ t̄ magistris. Seco. qz ē in se falsus. t̄ h̄ fortas

fis. p̄p̄ male scribentes v̄l male metrificate. nā v̄lsa lupa t̄ ml̄ta alia filēs

p̄ditōes bñt t̄ tamē nō habet abus. **T**em reperimus in libro poeta-

rum eabus. et de traxibus. ah ea et de trax. sed in v̄su moderno solum dici

mus eis t̄ vertris.

.i. talib⁹ casib⁹ .i. plis numeri .i. adiūgim⁹

Accusatōis pluralibus as sociamus

.i. p̄dictis .i. plana .i. declatio noim p̄me declinatōis.

Versib⁹ bis nota sit declinatio prima

b 2

Ameritur